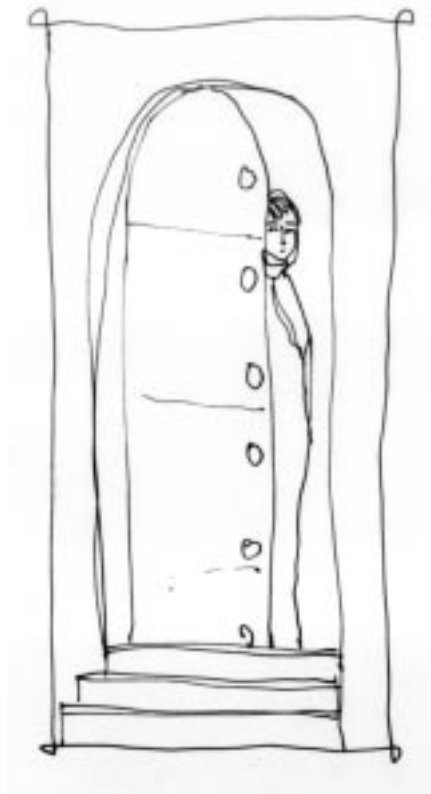

سه فەرنامه

به کر ده رویش
(خورماتوو)

له دوور له ئاستی نه خشه وه همیه کانی خوئی و بهرانبهر به شیکردنه وه کانی پیشتری و له چوار چیتوهی کاردانه وه کانیدا سه فهره کهی نه نجام دا، کاتیکیش پلانی راپه راندن و جیبه جی کردنی ئەم سه فهره ی که و ته نه ستۆ نه خشه ی کیشاو راشی په راند، ئەم سه فهره ی هه همیشه ئەفسانه نامیز دهاته پیش چاو، چونکه روانگه ی سه فهره که ی ئاوابوو، گوشه نیگای دوو همیشه هه ر ئەمه بوو، بویه قسه کردنی ئیمه ش له سه ر بوو ژاندنه وه و راپه راندنی ئەم کاره ده مانگه به نیتته نیو ریمتی گونجان و نه گونجانی هه مان مه سه له، ئەوه ی ده بی روون و ئاشکرا بی ئەو سه فهره یه قسه ی له سه ر ده که یین و هه لیده سه نگینین به هیج جوړیک جیگای خودی هه مان سه فهره که ی ئەومان بو ناگریته وه، به په شوکاوی هه نگاوه کانی دناو به توژی گوپی ده سه ندو سه رله نوئی سه رده که و ته وه هه رچوئی بوو گه یشته ترۆیکی پرده که، به ریتزیه یی که و ته ته ماشای بازاره که ی به رامبه ری، نیگایه ک که رویشک ئاسا له چاوه کانیبه وه ده رپه ری و به دوو کانه کانی ئەوناوه دا که و ته هه لزان، ئەو نیگا به ریته له تافی ئاسماندا شه نگه بیربانه ده سوورابه وه، ده میک بوو له خه وی بیداری رابوو ده یویست به په نجه کانی چاوی واکاته وه تا ئەوسه ری بازاره که هه مووی به ته وای ببینن، غوره تی ئەوناوه ره نگه مووچه ی نیگه رانی و دلته نیگان پیده به خشه ی، کاتیک ته م جاده که ی به ردا رواله تی زۆر شت گو رابوو، جوانیکی شوخ و شه نگ له به رده م دوو کانی کدا سه رنجی راکیشا هینده ی ئەوه ی مژ له جگه ره یه ک بده ی لیبی ورد بووه وه ژنه ی دوو کانداری به ده نگیکی گروتینه وه گو تی: بیورن. له ده نگی ژنه که سه له میبه وه و به چه ند هه نگاویکی گورج و زیتهل به رده م دوو کانه که ی به جی هیشته به بی ئەوه ی له مانای وشه که بگات، له هه نای ویستگه که هه مان بوئی

كردهوه به مملو به ولای خویدا چاویکی گیترا سه رچاوهی
 بونه کهی نه دوزیه وه، به کش و ماتیبه که وه چوو له سه ر
 شوسته که دانیشته، جگه ره یه کی داگیرساند و سه ری
 خوئی له نیو ته متومانی دوو که لی جگه ره که یدا ون کرد.
 مانگی سه رماوه زی سالی هه زارونوسه دو نه وه ت و
 پینج بوو، کاتژمیری نوئی به یانی له عه مانه وه به فرۆکه
 گه یشته نه سته مبول، نه وه یه که م جاری بوو سه فه ریکی
 ئاوا به ته نیا بو دهره وهی ولات بکات، فرۆکه خانه که
 ده تگوت شاره میرووله یه سه ت ده هات سه ت دهرۆیی،
 کلوت هه لدا یه له به ر بنیاده م به زه وی نه ده که وت،
 هه رچه نده شله ژابوو، به لام له خو به وه ختوره یه کی به دلدا
 هات و وتی: ئیستا که وه رزی نه شوفا بوونی جوانیبه کانه
 وه رزی چرۆو په لوپۆی چله ئاوسه کانه وه رزی
 بووژاندنه وهی سر وشته، منی ئاواره دانیشته ووم له
 ئاویته ی رۆحه وه له چاره ی خو م دهر و انم هه ر له چاره ی
 پشیل یه ک ده کات سه گه لیک کی در راویان نابیت، یان له
 چاره ی پیره پیاویکی تووره وه په ست ده چی که ده می سال
 بیت له پیاو ته کی که وت بیت و ئیستا بینینی کچیکی جوان
 مجیزی پیاو ته کی کردیته وه، بریا نه بوو مایه که بووشم
 قانگه لاشکیک بوو مایه ره شه بایه کی تیژ بیخسته مایه ته
 نیو کوانووی ناگریکی چل چرا، خو شی نه یزانی نه مانه
 چی بوون به میشکیدا هاتن، ئینجا به ده نگیک کی به رز
 به خوئی وت: نه وه ده مه ی له په نجه ره ی جوانیبه وه
 دهر و انیته سیحری ژیان، گوئی رادیره بو سوژی نه و
 ئاره زووانه ی ده خرۆشینه نیو هه ناو ته وه نه وه ده مه ی
 به هاریکی پر به سه وزه لانی له کانگای دلته دا سیمای
 خوئی ده نویتنی تو به ئاسانی گویت له فره فری بالی
 چوله که ی دلی پر له نیگارت ده بیت، تو له گه ل دلته دا پرۆ
 ژیان یه کجاره، تو عومری نوح و سه بری نه یووبت نییه،
 دلی تو کوو په له یه ک نییه وه ک رشته و ساوهر ئیش و
 ئازاری تیکهن، توش دوش دامینی و ته ماشای کهیت،
 میشکی تو لا په ره یه کی زهر د نییه هینده بیان خویندیته وه
 لی بیزار بوو بیتن، تو له سه ر زه وی خوئی، زه ویبه ک که
 هه زار سال پیش له ئیستا لیت زه وت کراوه، په شیمان
 مه به ره وه، هه نگا وه کانت زیاتر گورج که ره وه وه به ر به
 دواوه مه که، رابردووت شایه ته، برۆ مه گه رتیه دواوه
 ده فه وتیی، دهس له سوژو عاتیفه هه لگره، کی چیژی بوئ
 ده بی هه لۆ بی، رۆژ گه لیک به ده سته ئه م خه بالانه وه
 خولایه وه، زور نه برد دیسان له کولانه خولایه کانی
 خورماتوودا خوئی دپته وه، دیسان هه مان به زم و ره زم،
 ئیستا وا له نیو ژووریک کی داته پیودا بوگه نت کردوه
 چاوه رتی نه و رۆژه یه ی کلکت بگرن و توور ت هه لده نه
 نیو گوریکه وه ده فنت که ن.